

Nawasak ang Kamatayan, Ibinalik ang Buhay

"Papahirin ng Diyos ang lahat ng luha sa kanilang mga mata, at hindi na magkakaroon ng kamatayan, o ng dalamhati, o ng dalamhati, o ng kirot pa man: sapagka't ang mga dating bagay ay lumipas na. At ang nakaupo sa trono ay nagsabi, Narito, ginagawa kong bago ang lahat. At sinabi niya sa akin, Isulat mo: sapagka't ang mga salitang ito ay totoo at tapat."

—Apocalipsis 21 talata 4 at 5

SA PANAHO NG ITO NG TAON, ang isipan ng milyun-milyon sa buong mundo ay nabaling sa tema ng muling pagkabuhay ni Jesus mula sa mga patay. Sa mga ito, ang paggunita sa muling pagkabuhay ni Jesus ay, sa ilang lawak, ay nagpapakita ng maikling kaginhawahan mula sa araw-araw na pag-aalay ng kaguluhan, pagkawasak, at kamatayan sa mga balita, na nagpapakita sa mundo sa isang kalagayan ng kadiliman at kawalan ng pag-asa.

Sa ngayon, tinatayang humigit-kumulang 150,000 katao ang namamatay sa buong daigdig araw-araw. Marami sa mga pagkamatay na ito ay resulta lamang ng katotohanan na ang lahat ng sangkatauhan ay mga miyembro ng isang sinumpa-kasalanan at namamatay na lahi. (Roma 5 bersikulo 12; 1 Corinto 15 bersikulo 22). Gayunpaman, mayroon din tayong mga kalunus-

lunos na pagkamatay na bunga ng digmaan, rebolusyon, aksidente, krimen, droga, at iba pang partikular na kasamaan ng nakaraan at kasalukuyan. Tunay na ito ay gabi ng kalungkutan at pag-iyak, ngunit mayroon tayong mapalad na katiyakan ng Salita ng Diyos na “ang kagalakan ay dumarating sa umaga.” (Mga Awit 30 talata 5). Ang mapalad na umagang iyon ng kagalakan ay dapat pasimulan ng pagsikat ng “Araw ng katuwiran,” na, “na may kagalingan sa kaniyang mga pakpak,” ay magpapagaling sa mga tao sa kanilang mga sakit, pisikal man o iba pa, at magbibigay ng kapayapaan, kalusugan, at buhay magpakailanman. — Malakias 4 talata 2

Sa kabila ng kaguluhan at kamatayan kung saan tayo ay napapaligiran at sinasalot, mayroon tayong mga katiyakan ng Salita ng Diyos na siya ay makikialam sa mga gawain ng tao at gagawin para sa mga tao ang hindi nila magagawa para sa kanilang sarili. Nangangahulugan ito na ang pag-asa na ibinigay sa Bibliya para sa mundo ng sangkatauhan ay kasingliwanag ng mga pangako ng Diyos. Ang mga pangakong ito ay tumitiyak sa atin hindi lamang na ang karamdaman at kamatayan ay mawawasak, gayundin ang lahat ng iba pang kasamaan na ngayon ay nagpapahirap sa sangkatauhan, ngunit gayundin na yaong mga natutulog sa kamatayan ay gisingin, upang sila ay makabahagi rin sa mga kagalakan ng bagong araw na iyon—sa umagang iyon ng kagalakan na kasunod ng kasalukuyang madilim na gabi ng kalungkutan.

Ang tanong ay bumangon sa isipan ng marami hinggil sa kakayahan ng Diyos na tuparin ang lahat ng kamanghamanghang mga pangako na ipinangako niyang itala sa kaniyang Salita. Maaaring ito ay tila isang labis na pagpapasimple ng bagay, ngunit sa atin ay kitang-kita na ang lumikha ng buhay ay saganang kayang ibalik ang buhay. Higit pa rito, upang tiyakin sa atin na ito ay nagbigay ang Panginoon ng maraming pagkakataon sa Bibliya kung saan ginamit niya, sa pamamagitan ng kanyang mga lingkod,

ang kanyang kapangyarihang nagbibigay-buhay upang gisingin ang mga patay sa buhay. Ang mga pagkakataong ito ay maaari nating isaalang-alang bilang mga tanda ng banal na layunin sa ngalan ng lahat ng tao na natutulog sa kamatayan. Ang ilan sa mga pagkakataong ito ay naganap noong panahon ng Lumang Tipan, at ang iba sa mga araw ni Jesus, at kaugnay ng kanyang ministeryo; habang kalaunan ay binuhay ni Apostol Pedro ang isang Kristiyanong kapatid na babae mula sa pagtulog ng kamatayan.

ANG ANAK NG BIDO

Ginising ni Propeta Elias ang anak ng isang balo mula sa mga patay at sa gayo'y ipinakita ang kapangyarihan ng Lumikha na muling buhayin. Sinasabi ng ulat na si Elias ay “nag-unat sa bata ng tatlong ulit at dumaing sa Panginoon, O PANGINOON na aking Diyos, ang buhay ng batang ito ay bumalik sa kaniya. At dininig ng Panginoon ang tinig ni Elias. At ang buhay ng bata ay bumalik sa kaniya, at siya’y nabuhay. At kinuha ni Elias ang bata at ibinaba siya mula sa silid sa itaas sa bahay at ibinigay siya sa iyong anak na lalaki, 1 At sinabi ng iyong anak na lalaki sa kaniyang ina, 1 At ibinigay ng iyong anak na lalaki sa kaniyang ina. 21 hanggang 23, English Standard Version

Ang paggamit ng salitang “kaluluwa,” na lumilitaw sa King James Version at iba pang mga salin ng ulat na ito, ay hindi nagpapatunay sa maling akala na ang mga tao ay may isang bagay na hindi nakikita na tinatawag na kaluluwa, na tumatakas kapag ang katawan ay namatay. Ang salitang kaluluwa sa pagkakataong ito ay ginagamit, gaya ng madalas sa Bibliya, para lamang tukuyin ang buhay, gaya ng binanggit sa salin na sinipi. Ang buhay ng batang ito ay humiwalay sa kanya, at sa pamamagitan ng ministeryo ni Elijah, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, bumalik ang kanyang buhay.

Ang mahalagang pagsasaalang-alang sa salaysay na ito ay mayroon tayong isang halimbawa ng pagpapanumbalik ng

kapangyarihan ng Diyos habang ito ay makikita pa sa buong mundo, at sa ngalan ng lahat ng nakatulog sa kamatayan—maging sa digmaan, sa sakit, sa kabataan, o sa katandaan. Inihayag ni Moises ang plano ng Diyos sa bagay na ito nang, sa isang panalangin, sinabi niya tungkol sa Diyos, “Iyong binabaling ang tao sa kapahamakan; at sinabi, Magbalik kayo, kayong mga anak ng mga tao.” Mga Awit 90 bersikulo 3

NAGISING ANG ANAK NA SHUNAMMITEÍS

Ang kuwento ng babaing Sunamita, at ng kaniyang anak na namatay, posibleng dahil sa sunstroke, ay kilala sa mga mambabasa ng Bibliya. (2 Hari 4 bersikulo 18 hanggang 20). Nang mamatay ang anak, ipinatawag ng ina si Eliseo, na siyang nagbigay-buhay sa kanya. Ganito ang mababasa sa ulat: “Nang pumasok si Eliseo sa bahay, narito, ang bata ay patay na, at nahiga sa kaniyang higaan. Siya nga'y pumasok, at isinara ang pinto sa kanilang dalawa, at nanalangin kay Jehova. At siya'y umahon, at humiga sa bata, at inilagay ang kaniyang bibig sa kaniyang bibig, at ang kaniyang mga mata sa kaniyang mga mata, at ang kaniyang mga kamay sa kaniyang mga kamay: at siya'y dumudugtong sa kaniyang katawan, at siya'y humiga sa kaniyang katawan; ang bahay ay paroo't parito; at umahon, at humiga sa kaniya: at ang bata ay bumahing ng pito, at ang bata ay nagmulat ng kaniyang mga mata, at kaniyang tinawag si Gehazi (ang kaniyang alipin), at kaniyang sinabi, At nang siya'y pumasok sa kaniya, ay kaniyang sinabi, Nang magkagayo'y pumasok siya sa kaniyang paanan, at inihiga ang kaniyang sarili sa kaniyang paanan. talata 32 hanggang 37

May isang sinaunang kasabihan, na madalas inuulit, "Habang may buhay, may pag-asa." Gayunman, ang limitasyong ito ay hindi kumakapit sa Diyos, dahil ayon sa kaniyang mga pangako, at ayon sa mga ebidensiya na ibinigay sa kaniyang Salita, may pag-asa para sa lahat ng namatay. Totoong hindi pa dumarating ang

panahon noong mga araw nina Elias at Eliseo para sa pangkalahatang pagpapanumbalik ng mga patay. Iyan ay nananatiling dapat gawin sa panahon ng inilarawan ni Apostol Pedro bilang “mga panahon ng pagsasauli ng lahat ng bagay.” (Mga Gawa 3 bersikulo 20 at 21). Ang dalawang batang lalaki na ibinalik sa buhay ng mga sinaunang propeta ng Diyos ay bumalik sa kamatayan sa mga huling taon, ngunit hindi ito mangyayari sa darating na panahon ng pagpapanumbalik. Kung gayon, magiging layunin ng Diyos na ang lahat ng namatay ay bubuhayin mula sa mga patay at bigyan ng pagkakataong mabuhay magpakailanman. Juan 5 bersikulo 28 at 29; Roma 5 bersikulo 18 at 19

SA BAGONG TIPAN

Sa pamamagitan ng ministryo ni Jesus ang iba ay nagising mula sa pagtulog ng kamatayan. Sinipi natin ang ulat ng binata sa lunsod ng Nain na muling nabuhay: “Nang malapit na siya sa pintuang-bayan ng lungsod, narito, may isang patay na lalaki na inilabas, ang kaisa-isang anak ng kanyang ina, at siya ay isang balo: at maraming tao sa lungsod ang kasama niya. siya’y tumindig, at sinabi niya, Binata, sinasabi ko sa iyo, Bumangon ka, at ang patay ay naupo, at siya’y ibinigay niya sa kaniyang ina. Lucas 7 bersikulo 12 hanggang 15

Pagkatapos ay mayroong kaso ng anak na babae ng pinuno ng sinagoga. Namatay na siya, “at lahat ay umiyak, at nagtangis sa kanya,” ngunit sinabi ni Jesus, “Huwag kayong umiyak; hindi siya patay, kundi natutulog. At pinagtawanan nila siya, palibhasa’y nalalamang siya ay patay na. At inilabas niya silang lahat, at hinawakan siya sa kamay, at tinawag, na sinasabi, Babae, bumangon ka. At ang kaniyang espiritu (Griyego: hininga). ipinagbilin niya sa kanila na huwag nilang sabihin kaninuman ang nangyari.” Lucas 8 bersikulo 52 hanggang 56

LAZARUS DIN

Mayroon din tayong klasikong kaso ni Lazarus, ang kapatid nina Marta at Maria. Ang maliit na pamilyang ito ng Betania ay mga espesyal na kaibigan ni Jesus. Si Lazarus ay nagkasakit nang malubha noong panahon na pinangangasiwaan ni Jesus ang kaniyang ministeryo sa lugar kung saan nagbibinyag si Juan Bautista, medyo malayo sa Betania. (Juan 10 bersikulo 40). Nagpadala ang magkapatid na babae ng mga mensahero kay Jesus upang sabihin sa kanya ang tungkol sa sakit ng kanilang kapatid, ngunit walang ginawa si Jesus tungkol dito sa loob ng ilang araw. Pagkatapos ay ipinaliwanag niya sa kanyang mga disipulo, "Ang sakit na ito ay hindi sa kamatayan, kundi sa ikaluluwalhati ng Diyos, upang ang Anak ng Diyos ay maluwalhati sa pamamagitan nito." Juan 11 bersikulo 4

Alam ni Jesus, siyempre, na si Lazaro ay mamamatay sa kanyang karamdaman at matutulog sa kamatayan. Nang mamatay si Lazaro, sinabi ni Jesus sa kanyang mga alagad, "Ang ating kaibigang si Lazaro ay natutulog; ngunit ako ay paroroon, upang gisingin ko siya mula sa pagkakatulog." (talata 11). Nabigo ang mga alagad na maunawaan ang kahulugan ng pahayag ni Jesus, sa pag-aakalang ang ibig niyang sabihin ay si Lazarus ay tahimik lamang na natutulog; pagkatapos ay sinabi niya sa kanila ng malinaw, "Si Lazaro ay patay. At ako'y nagagalak dahil sa inyo na ako'y wala roon, upang kayo'y magsisampalataya; gayon ma'y tayo'y magsiparoon sa kaniya." bersikulo 14 at 15

Talagang patay na si Lazarus, at sa pagtukoy dito ay ginamit ni Jesus ang pagtulog bilang simbolo ng kamatayan. Mula sa pagtulog ay may pagkagising, at alam ni Jesus na ang buong patay na sanlibutan ng sangkatauhan ay gigisingin mula sa pagtulog ng kamatayan sa takdang panahon ng Diyos. Bumalik ang Guro sa Betania, at sa tahanan nina Marta at Maria. Nang makita siya ni Marta, sinabi niya, "Panginoon, kung narito ka, hindi

sana namatay ang aking kapatid. Ngunit alam ko, na kahit ngayon, anumang hingin mo sa Diyos, ibibigay sa iyo ng Diyos." (Juan 11 bersikulo 21 at 22). Ito ang paraan ni Marta para ipahiwatig ang kanyang paniniwala na magagawang pagalingin ni Jesus ang kanyang kapatid kung dumating siya nang mas maaga, ngunit higit pa rito, ipinakita nito ang kanyang paniniwala na kaya na niyang ibalik si Jesus sa buhay.

Ito ay sinadya ni Hesus na gawin. Sinabi niya kay Marta, "Ang iyong kapatid ay muling babangon," na kung saan siya ay sumagot, "Alam ko na siya ay muling babangon sa muling pagkabuhay sa huling araw." (talata 23 at 24). Si Marta ay isang estudyante ng mga turo ni Jesus, at walang alinlangan din sa mga banal na kasulatan sa Lumang Tipan kung saan nakasaad ang pag-asa ng muling pagkabuhay. Naniwala siya sa ipinangakong paggising mula sa pagtulog ng kamatayan na idudulot ng banal na kapangyarihan sa huling yugto ng dakilang plano ng pagtubos at pagpapanumbalik ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo, na tinutukoy sa mga propesiya bilang "huling araw." (Isaias 2 talata 2; 25 talata 6 hanggang 9). Sa katunayan, ang "araw" na ito ay isang libong taon ang haba, at makikita ang buong patay na sanlibutan ng sangkatauhan na muling bubuhayin.—2 Pedro 3 talata 8; Apocalipsis 20 bersikulo 4 at 6

Sumagot si Jesus kay Marta, "Ako ang muling pagkabuhay, at ang buhay." (Juan 11 bersikulo 25). Ibig sabihin, si Jesus ang siyang gagamitin ng Ama sa Langit sa panahon ng muling pagkabuhay para muling buhayin. Ibinigay ni Jesus ang kanyang sariling buhay bilang pantubos para kay Adan at sa kanyang lahi, at dahil dito ay binigyan siya ng awtoridad at kapangyarihang gisingin ang lahat ng natutulog sa kamatayan. (1 Timoteo 2 talata 5 at 6; Mateo 28 talata 18). Ginising niya si Lazarus mula sa pagtulog ng kamatayan noong panahong iyon bilang isang pagpapakita ng kung ano ang magaganap sa huling panahon ng plano ng Diyos para sa lahat ng natutulog sa kamatayan. Ilang araw nang patay si Lazarus at ang kanyang laman ay nagsimulang mabulok. Ang kanyang paggising ay isang matingkad na halimbawa ng

katotohanan na sa abot ng banal na kapangyarihan ay walang pinagkaiba kung ang isa ay namatay nang ilang sandali, sa loob ng apat na araw, o sa loob ng libu-libong taon; ang nagbibigay-buhay na kapangyarihan niya na “ang pagkabuhay-muli at ang buhay” ay mananaig para sa kanilang pagsasauli.

SI CRISTO ANG MGA UNANG BUNGA

Sa ngayon ay napansin natin ang ilang pagkakataon na binanggit sa Bibliya may kinalaman sa paggising ng ilang mga tao mula sa pagtulog ng kamatayan. Ang mga ito ay hindi muling binuhay sa buong kahulugan ng salita, ngunit ibinalik lamang sa bahagyang buhay pansamantala. Bagama't ang mga pagkakataong ito ay hinahangaan tayo ng katotohanan ng banal na kapangyarihan na may kakayahang bumuhay ng mga patay, hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Jesus ay magkakaroon tayo ng unang pagkakataon ng ganap, ganap, at walang hanggang pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay.

Sa pagkabuhay na mag-uli ni Hesus ay mayroon tayong tinutukoy ni Apostol Pablo bilang ang “mga unang bunga” ng pagkabuhay na mag-uli. Isinulat ni Pablo, “Ngayon si Kristo ay muling nabuhay mula sa mga patay, at naging mga unang bunga ng mga natutulog.” Dito idinagdag ni Pablo, “Sapagka't yamang sa pamamagitan ng tao ay dumating ang kamatayan, sa pamamagitan ng tao ay dumating din ang pagkabuhay na maguli ng mga patay. Sapagka't kung paanong kay Adan ang lahat ay nangamamatay, gayon din naman kay Cristo ang lahat ay bubuhayin.” (1 Corinto 15 bersikulo 20 hanggang 22). Ibig sabihin, lahat ay bibigyan ng pagkakataon, batay sa pagsunod, para sa ganap at ganap na pagpapanumbalik sa sakdal na buhay ng tao.

Nang si Jesus ay ibangon mula sa mga patay siya ay lubos na itinaas sa isang makalangit na tahanan at sa banal na kalikasan. Tinukoy ito ni Pablo sa Efeso 4 bersikulo 8. “Kaya't sinasabi niya,

Nang siya'y umakyat sa itaas, dinala niya ang pagkabihag na bihag, at nagbigay ng mga kaloob sa mga tao." Ang talatang ito ay tumutukoy sa Mga Awit 68 talata 18, na kababasahan: "Ikaw ay umakyat sa kaitaasan, ikaw ay namuno sa prusisyon ng isang pangkat ng mga bihag." (Binigyang-diin ni Rotherham ang Bibliya). Ang "katawan ng mga bihag" na ito ay ang tinatawag na "pagkatapos ng mga bunga" ng pagkabuhay-muli, gaya ng inihahalintulad sa pagpapalaya ng mga bilanggo—sa kasong ito, ang mga bilanggo ng kamatayan. Ang daming bihag na ito!

Mauuna sa kanila ang mga tagasunod ng yapak ni Jesus, na inilalarawan sa Kasulatan bilang ang klase ng "mga unang bunga" dahil makakasama sila ni Jesus sa pagpapala ng nalalabi sa mundo ng sangkatauhan. Sumulat si Santiago tungkol sa mga ito: "Sa kaniyang sariling kalooban ay ipinanganak niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo ay maging isang uri ng mga unang bunga ng kaniyang mga nilalang." (Santiago 1 talata 18). Ang Tagapaghayag ay nagsasalita tungkol sa kanila bilang darating sa "unang pagkabuhay na mag-uli," at na sila ay mabubuhay at maghahari kasama ni Kristo sa isang libong taon. (Apocalipsis 20 bersikulo 4 at 6). Ang mga ito, kung gayon, ang mga unang inilabas mula sa bilangguan ng kamatayan ni Jesus. Sila, tulad niya, ay dinadakila sa isang makalangit na tahanan, at sa kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan. Roma 2 bersikulo 7

MGA PRINSIPE SA LUPA

Ang isa pang grupo ng mga bihag ng kamatayan na aakayin ni Jesus sa pagkabuhay-muli ay yaong tinutukoy sa Awit 45 bersikulo 16 bilang ang tapat na sinaunang mga ama. Ang mga ito ay gagawing "mga prinsipal sa buong lupa." Sa ika-11 kabanata ng Hebreo, binanggit ng apostol ang marami sa mga ito sa pamamagitan ng pangalan at sinabi ang kanilang katapatan sa ilalim ng pagsubok. Ipinaliwanag niya na tiniis nila ang pagdurusa sa layunin ng Panginoon para "upang makamit nila ang mas mabuting pagkabuhay na mag-uli." Hebreo 11 bersikulo 35

Ang mga ito, ayon sa amin, ay nakatanggap ng katiyakan na dahil sa kanilang dakilang pananampalataya ay nakalulugod sila sa Diyos, na nangangahulugan na sila ay napatunayang karapat-dapat sa isang “mas mabuting pagkabuhay-muli.” Ito ay isang dagliang pagtaas tungo sa kasakdalan ng buhay ng tao, at bilang sakdal na mga tao sila ang magiging nakikitang makalupang mga kinatawan ng banal na Kristo sa Mesianikong kaharian. (Hebreo 11 bersikulo 39 at 40). Ipinaalam sa atin ni Propeta Isaias na sa panahong iyon ay muling makikita ni Jacob ang kanyang mga anak, at ang kanyang mukha ay hindi na mamumutla sa katandaan. Isaias 29 bersikulo 22 at 23

Ang isa pang grupo ng mga bihag ng kamatayan na aakayin sa kalayaan at buhay ng dakilang tagapagbalik ng buhay ay ang inilalarawan ng Tagapaghayag bilang isang “malaking karamihan.” Tungkol sa mga ito ay mababasa natin, "Ito ang mga nanggaling sa malaking kapighatian, at hinugasan ang kanilang mga damit, at pinaputi sa dugo ng Cordero. Kaya't sila'y nasa harap ng luklukan ng Dios, at naglilingkod sa kaniya araw at gabi sa kaniyang templo: at ang nakaupo sa luklukan ay mananahan sa gitna nila." Apocalipsis 7 bersikulo 9 at 14 at 15

Dapat pansinin na ang malaking pulutong na ito ay hindi uupong kasama ng Panginoon “sa” trono, gaya ng gagawin ng mga unang bunga, ang tapat na mga tagasunod ng yapak ni Jesus, kundi magiging “sa harap” ng trono, at maglilingkod sa Diyos araw at gabi sa kaniyang templo. Hindi natin alam kung ano ang magiging uri ng kanilang paglilingkod sa kaharian ng Mesianiko, ngunit anuman ang mangyari, una sa lahat ay kailangan silang mabuhay mula sa mga patay.

ANG PANGKALAHATANG PAGKABUHAY

Ang huling grupo ng mga bihag ng kamatayan na aakayin mula sa libingan ay ang malaking katawan ng nalalabi sa buong sangkatauhan na nabuhay kailanman. Kasama sa grupong ito ang mga namatay sa kawalan ng pananampalataya, sa bahagyang paniniwala, ang mga kriminal, ang mapagmataas at makasarili, ang mga bata, at ang milyun-milyong namatay nang walang pag-unawa sa mga pangunahing saligan ng mga turo ng Bibliya. Isasama rin dito ang mga taong, bagama't nag-aangkin ng paniniwala kay Jesus, ay halos walang silbi sa paniniwalang iyon, ngunit ayaw sa buhay na ito na ganap na ibigay ang kanilang sarili sa Diyos, o magsakripisyo.

Ang Revised Standard Version at marami pang ibang salin ay nagsasabi na ang mga ito ay lalabas mula sa kamatayan “hanggang sa pagkabuhay-muli sa paghatol.” (Juan 5 bersikulo 29). Nangangahulugan ito na kapag ang grupong ito ng mga bihag ng kamatayan ay napalaya mula sa pagtulog ng kamatayan sila ay dadalhin sa paghatol, o pagsubok, gaya ng iniisip sa tekstong Griyego, dahil sa plano ng Diyos, ang Mesianikong kaharian at ang ipinangakong Araw ng Paghuhukom na isang libong taon ay tumatakbo nang magkasabay. Ito ang magiging “araw” na binanggit ni Apostol Pablo kung kailan hahatulan ng Panginoon ang mundo sa katuwiran. Gawa 17 bersikulo 31

Ang Isaias 26 talata 9 ay nagpapahayag na kapag ang mga kahatulan ng Panginoon ay lumaganap sa lupa ang mga naninirahan sa mundo ay matututo ng katuwiran. Binanggit ito ng salmista habang hinahatulan ng Panginoon ang mga tao sa pamamagitan ng kanyang katotohanan. Magiging napakagandang panahon iyon: “Magsaya ang langit, at magalak ang lupa; umugong ang dagat, at ang buong narito. Magsaya nawa ang parang, at ang lahat na nandoon: kung magkagayo'y mangagalak ang lahat ng punong kahoy sa gubat sa harap ng Panginoon: ... Mga Awit 96 bersikulo 11 hanggang 13

ANG TINUBOS NA PAGBABALIK

Ibinigay ni Jesus ang kaniyang sarili bilang isang “pantubos” para sa buong sangkatauhan. (1 Timoteo 2 bersikulo 5 at 6). Ito ang naging dahilan ng kanyang pag-akay sa mga bihag ng kamatayan. Isinulat ni Isaias ang tungkol sa masayang panahon nang ang mundo ng sangkatauhan ay ibinalik mula sa kanilang pagkabihag. Sinabi niya, “Ang mga tinubos ng Panginoon ay magsisibalik, ... na may mga awit at walang hanggang kagalakan sa kanilang mga ulo: sila ay magtatamo ng kagalakan at kagalakan, at ang kalungkutan at ang pagbuntong-hininga ay tatakas.” Isaias 35 bersikulo 10

Ang salitang Hebreo na sheol sa Lumang Tipan, at ang Griyegong kasama nitong hades sa Bagong Tipan, ay ginamit sa Bibliya upang tukuyin ang dakilang bilangguan, ang pagtulog ng kamatayan, kung saan ang lahat ng sangkatauhan ay dumaraan kapag sila ay namatay. Sa Apocalipsis 1 talata 18 binanggit ni Jesus ang tungkol sa kanyang pagkamatay—namatay, iyon ay, para sa mga kasalanan ng sanlibutan—at na ngayon ay buhay na siya, at taglay ang “mga susi ng impiyerno (hades) at ng kamatayan.” Narito muli ang pag-iisip na ang mga patay ay pinalaya mula sa pagkabihag, sapagkat si Jesus sa takdang panahon ay gumagamit ng mga susi na iyon upang buksan at i-ugoy nang malawak ang mga pintuan ng pagkabihag upang gisingin at palayain ang mga bilanggo ng kamatayan.

Kapag ang lahat ay napalaya na, at ang mga karapat-dapat sa buhay na walang hanggan ay nagpakita ng kanilang katapatan sa banal na mga simulain ng katuwiran, at naibalik sa ganap na kasakdalan bilang tao, kung gayon ay magiging totoo na “wala nang kamatayan,” gaya ng binanggit sa ating pambungad na Kasulatan. Ang “mga dating bagay (ay) lumipas na,” at ang huling mga bihag ng kamatayan ay pinalaya at naibalik sa kanilang

ganap na kalayaan bilang mga anak ng Diyos sa lupa. Apocalipsis 21 bersikulo 4 hanggang 7

Ito ang buong kahulugan ng muling pagkabuhay ni Jesu-Kristo, na siyang unang mga bunga ng mga natutulog sa kamatayan. Habang sa 2025 ang mundo ay nasa kaguluhan at kadiliman pa rin, ang masayang bagong araw ng pagpapalaya ng sangkatauhan mula sa kamatayan ay papalapit na, oo, gaya ng ipinahihiwatig ng mga palatandaan ng panahon, ay napakalapit na. Magsaya tayo sa maluwalhating pag-asang ito!